

Запроваджені заходи свідчать, що вище вказані характерні риси держави цілком притаманні Західноукраїнській Народній Республіці.

Список використаних джерел

1. Закон Західноукраїнської Республіки «Про мови на її території» від 15.02.1919. Хрестоматія з історії держави і права України: У 2-х томах . Навч. посіб. для студ. ЗВО. За заг. ред. В.Д. Гончаренка. Вид. 2-ге, перероб. і доп. Т.2: Лютий 1917 р.– 1996 р./ Уклад. В.Д. Гончаренко, А.Й. Рогожин, О.Д. Святоцький. К. Видавничий Дім «Ін Юре», 2000. 728с.
2. Кравчук М.В. Армія в державотворенні західноукраїнської народної республіки: організаційно-правові основи. *Актуальні проблеми правознавства*. 2017. №3. С. 25-30.
3. Кравчук М.В. Правові основи будівництва Національних Збройних Сил України в 1914-1993 рр. (Орг-я. структура, штати): Історико–правове дослідження. Івано-Франківськ: Вид. “Плай”; Коломия: видавничо-поліграфічне товариство “Вік”, 1997. 292 с.
4. Тищик Б.Й., Вівчаренко О.А. Західноукраїнська Народна Республіка 1918-1923 рр. (До 75-річчя утворення і діяльності), Коломия: Світ, 1993, 120 с.
5. Тищик Б.Й. Конституційне законодавство Західноукраїнської Народної Республіки, URL. <http://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/22778/1/280-283.pdf> (дата звернення 4 травня 2023 року).
6. Ухач В.З. Історія держави і права України: Навчальний посібник (конспекти лекцій). Тернопіль: Вектор. 2018. 378 с.

Левицький Р.
*студент юридичного факультету
Західноукраїнського
національного університету*

*Науковий керівник:
к.е.н., доцент кафедри
безпеки та правоохоронної
діяльності ЗУНУ
Колесніков А. П.*

ВІДКРИТІ ДАНІ В СИСТЕМІ ПРАВА

Відкриті дані відіграють важливу роль у побудові інформаційного суспільства. І питання, щодо використання даних у системі права стає дедалі актуальнішими в порівнянні з попередніми роками. У цьому контексті, Україна бажає увійти в трійку світових лідерів за рівнем

розвитку відкритих даних. Такий рівень розвитку має на меті побудувати прозору та підзвітну державу для громадян, які користуються сервісами на основі відкритих даних. У зв'язку з цим, дослідження та аналіз використання відкритих даних в системі права є важливим завданням, яке заслуговує на увагу як науковців, так і практиків.

Мета тези є дослідження можливості використання відкритих даних для розробки нових інструментів та алгоритмів, що сприятимуть автоматизації деяких процесів, зокрема в області пошуку та аналізу правової інформації. Основним завданням дослідження є визначення переваг та недоліків використання відкритих даних в системі права, а також розгляд можливостей для подальшого розвитку та вдосконалення цієї практики.

Характеризуючи відкриті дані, як важливий елемент інформаційного суспільства, варто визначити його поняття. Тобто, відкриті дані - це певна інформація, у використанні якої немає обмежень [1].

Відкриті дані стали надзвичайно популярними в сучасному світі, коли з поширенням інтернету та електронного урядування з'явилася можливість зберігати, обробляти та ділитися інформацією в цифровому вигляді. Україна не залишилася осторонь цього процесу та долучилася до розвитку сфери відкритих даних. Головною метою є забезпечення доступу до публічних даних, які зібрані державні органи, для аналітики, візуалізації та використання у бізнесі. Однак, для забезпечення їх максимальної використовуваності, необхідно, щоб дані були у машиночитаному форматі, що забезпечує їхню доступність та легкість використання. Ця ініціатива є важливим суспільним благом, яке має бути доступним для всіх громадян та установ, що підвищує рівень прозорості та підзвітності держави перед суспільством [2].

Використання відкритих даних може мати ряд переваг у системі права.

1. Зниження рівня корупції, оскільки відкриті дані дозволяють запобігати недостатку інформації та створюють можливості для виявлення порушень та недобросовісної поведінки урядовців.

2. Підвищення демократичності процесів, оскільки відкриті дані стимулюють громадян до участі в процесах прийняття рішень та контролю роботи влади.

Однак, використання відкритих даних може мати також наступні недоліки:

- Ризик порушення конфіденційності особистих даних, оскільки відкриті дані можуть містити інформацію, що стосується конфіденційної інформації про громадян.
- Ризик порушення прав інтелектуальної власності, оскільки відкриті дані можуть містити інформацію, яка захищена авторським правом або іншими формами інтелектуальної власності.
- Ризик зловживання даними, оскільки відкриті дані можуть бути

використані для шахрайства, спаму, фішингу та інших видів кіберзлочинності.

Реформа відкритих даних в Україні вважається дуже успішною. Вона була започаткована у 2015 році, і всього за два роки наша країна піднялась на 23 пункти в міжнародному рейтингу Global Open Data Index, досягнувши 31 місце. На сьогоднішній день через повномасштабне вторгнення Кабінет Міністрів прийняв відповідну постанову щодо обмеження доступу до відкритих даних [3], адже за допомогою них, можна знайти інформацію про розташування об'єктів критичної інфраструктури, яку так намагається атакувати ворог. [4] Мінцифри зазначають, що доступ до відкритих даних є обмеженим лише на цифрових платформах, оскільки збір та розповсюдження даних, що належать до відкритих, не припиняється під час воєнного стану. Більше того, будь-яка зацікавлена особа може напряму звернутися до відповідного органу для отримання необхідної інформації.

У підсумку дослідження можна зробити висновок, що використання відкритих даних у системі права може бути корисним, оскільки сприяє зниженню рівня корупції та підвищенню демократичності процесів. Проте, існують певні ризики, такі як порушення конфіденційності особистих даних, прав інтелектуальної власності та можливість зловживання даними. Тому, при використанні відкритих даних у системі права необхідно дотримуватися відповідних правил та заходів безпеки, щоб забезпечити захист особистих даних та інтелектуальної власності.

Відкритість даних дає можливість побудувати прозору державу для громадян. Але згідно інформації про теперішню обстановку на фронті така прогресивність в плані розвитку відкритих даних знизилась через отримання доступу до інформації ворогом, і КМУ вимушено обмежив деякий доступ до реєстрів. Та в майбутньому на Україну чекає потенційний успіх щодо побудови інформаційного суспільства, адже вона відзначається на другому місці у світовому рейтингу розвитку відкритих даних згідно з Open Data Maturity Report [5], що свідчить про значний прогрес у цій сфері. Незважаючи на досягнені результати, необхідно продовжувати зусилля щодо розвитку відкритих даних та їх використання, зокрема, забезпечувати захист особистих даних та інтелектуальної власності.

Список використаних джерел

1. Відкриті дані. Вікіпедія. URL: Відкриті дані — Вікіпедія (wikipedia.org) (дата звернення: 12.05.2023)
2. Відкриті дані в Україні: досягнення, переваги, застереження. Седос. URL: Відкриті дані в Україні: досягнення, переваги, застереження | Cedos (дата звернення: 11.05.2023)
3. Деякі питання забезпечення функціонування інформаційно-комунікаційних систем, електронних комунікаційних систем, публічних електронних реєстрів в умовах воєнного стану : Постанова КМУ від 12

березня 2022 р. № 263

4. Майбутнє відкритих даних під питанням. До якої інформації хоче обмежити доступ держава? Українська правда. URL: Майбутнє відкритих даних під питанням. До якої інформації хоче обмежити доступ держава? | Економічна правда (epravda.com.ua) (дата звернення: 12.05.2023)
5. Open data maturity report 2022. URL: https://prod.ucwe.capgemini.com/wp-content/uploads/2022/12/data.europa.eu_landscaping_insight_report_n8-2022.pdf (дата звернення 12.05.2023)

Лівандовський В.

*студент юридичного факультету
Західноукраїнського національного
університету*

Науковий керівник:

*к. ю. н., доц., доктор права УВУ,
завідувач кафедри теорії та історії
держави і права ЗУНУ, академік академії
політико-правових наук України
Заслужений юрист України
Кравчук М. В.*

АКТ ЗЛУКИ: ІСТОРИКО-ПРАВОВЕ ДОСЛІДЖЕННЯ

Постановка проблеми. Впродовж тисячоліть було багато прикладів того як український народ прагнув відновити свою власну суверену державу. Та найбільш активно відбувалися процеси відновлення національної держави українцями на початку ХХ ст. Каталізатором національно-визвольних змагань стала Перша світова війна. Одним із таких важливих фактів державотворення стало возз'єднання УНР і ЗУНР, що започаткувало-відновлення Української держави. 22 січня 1919 р. представники обох сторін провели святковий захід, де урочисто проголосили Акт Злуки, який мав стати ключовим елементом в єдності української нації. За твердженням М. Кравчука: «Особливою подією в історії України стало возз'єднання Української Народної Республіки і Західноукраїнської Народної Республіки в єдину Українську Народну Республіку. 22 січня 1919 року у Києві було проголошено «Акт Злуки». ЗУНР увійшла соборну Україну як Західна область Української Народної Республіки (ЗОУНР)» [3, с.195].

Цей Акт став першим кроком до возз'єднання українського народу, який був розділений загарбниками впродовж декількох століть. Також він